

ще е подлогата, най-долния пластъ. И изъ пжтътъ, въ който си тръгнжлъ отъ начало, ти логически, съ помощта на обстоятелствата, трѣбваше да се осжвършенствувашъ и да стигнешъ до края. Отъ тукъ на тамъ, нѣма вече друго.

Въ послѣдно врѣме много е спомогнжло за такова твое рѣшение и зададената ти на Попито, особено на Аристовая и на Цанкова дума, макаръ полусъзнателно, — но ти си слѣпъ покорникъ на, за юнашка и висока цѣль, дадената си дума. Въ това е спомогнжло и твоето тщеславие, понеже ти имашъ доста видно и осѣтно тщеславие. Добрѣ че то се е упражнявало въ да страда за пѣ-чиста и пѣ-висока похвала.

Добрѣ, но какъ тълкувашъ височината и благородството на това убийство?

Виждамъ че то ще бѣде пѣчетно и полезно за отечеството, за бѣдѣщето на отечеството, което е твой идолъ, сжщо и за славянската идея, която е затоплила грѣдитѣ ти, както нова, макаръ и далечна, необикновена и чрезвычайна свѣтлива зора.

Пѣчетно?

Да. Ще се прѣчупятъ краката за България на такиви «паршиви» швабо-маджари, за винаги. Съ кървъ ще се отдѣли България отъ германо-романскиятъ западъ, отъ тая коварна блудница, която съ свѣтлива чаша трови, която като властолюбива и лукава куртизанка граби, бие ѝ прѣзира, която накарва човѣка да трѣпе майка си и дѣцата си, която обсѣбва кжщата ти и съ псувни и бой те испъжда голъ и босъ на пжтищата. Ще се познае, че ние умѣемъ да отсѣчемъ отъ тѣлото си подобенъ гнусенъ кърлишъ. Не Европа, сжщата тая джадия, която ни е испратила Кобурга, но историята ще одобри и похвали убийството. Тя ще го разтжлкува справедливо и ще отдаде честь на народа, който е съумѣлъ да се избави, по подобенъ начинъ отъ Батемберга, а още пѣ-добрѣ отъ Кобурга.

Помисли си, не тържествувашъ ли вжтрѣшно, че си билъ правъ за презиранieto си на Батемберга и за турянието въ ходъ на зговортѣ срѣщу него, когато той, най-сетиѣ отива да се жени за Лоизингеръ, пѣвица, дѣщеря на единъ лакей?

Толкозъ пѣ-вече си правъ за Кобурга, който е много пѣ-незначителенъ, сигурно и пѣ-развратенъ отъ Батемберга, при това е нароченъ агентинъ на Австрия и на папата, когато първиятъ все още се скланеше и къмъ Руссия нето отиваше